

Megnyílt Újvidéken a Duna menti párbeszéd címmű nemzetközi kortárs művészeti fesztivál

2026.09.04

A rendezvénynek Újvidék galériái és alternatív kulturális helyszínei adnak otthont, a program részeként pedig magyar és szerb művészek közös tárlatsorozata is megvalósult.

Az esemény célja, hogy platformot biztosítson a kortárs vizuális művészet aktuális irányzatainak bemutatására és megismerésére, valamint elősegítse a Duna régió művészei közötti együttműködést és tapasztalatcserét.

A fesztivál keretében nyolc magyar és szerb művész alkotásait négy, egymáshoz közeli helyszínen tekinthette meg a közönség. A projekt kurátora **Stevan Vuković** szerb művészetkritikus volt: *„Fontos tudnunk, hogy ez egyfajta kísérlet arra, hogy párbeszédet teremtsünk a szerbiai és magyarországi, különböző generációkhoz tartozó művészek között, az általam, meglehetősen intuitív módon kiválasztott hasonlóságok és különbségek mentén, amelyek valamilyen új minőséget teremtenek az alkotásaikban.”*

Uroš Đurić és Szabó Eszter közös tárlata a kortárs művészet nyelvét történeti perspektívából vizsgálja. **Szabó Eszter** egy videóinstallációval mutatkozott be: *„Kétféle inspirációja van, egyrészt egy Mosonyi Aliz vers, amiben egy szép hercegnő, vagyis egy lány ül két tulipánnal a kezében és a két tulipán mindenféle nevelő célzatú üzenetet sugdos neki, hogy így üljön, úgy üljön. Szóval egy lehetetlen helyzetbe keveredik. A másik inspiráció pedig egy Lucah Cranach festmény, ami látszik is az installáción, aminek az arckifejezése nagyon érdekelt és azt vittem tovább és kevertem össze ezzel a verssel őt, az egészszel.”*

Szűcs Attila és **Mihael Milunović** közös tárlata az ideológiailag kiüresedett jelent mutatja be melankolikus alkotásokon keresztül: *„Most találkozom először a munkáinkon keresztül a partneremmel, a magyar művésszel, és úgy gondolom, hogy ez nagyon jól működött, hiszen Stevan arra törekszik, hogy ezeket a kapcsolatokat költői és formai szinten is összekapcsolja és egymásba szője.”*

Süveges Rita és Stevan Kojić közös tárlata az ökoszféra problémáira és a bolygó pusztítása miatt érzett felelősségre reflektál ironikus hangvételen: „Mi nem ismertük egymást, de én azt hiszem, hogy a kurátor valamilyen fajta tematikai kapcsolódást talált meg, ez pedig az ökológiai válsággal tágabb értelemben való foglalkozás. Itt a másik művész is valamilyen formában ezzel foglalkozik. Az én munkáim, amik mögöttem találhatóak, egy furcsa retró jövőképet vázolnak fel, ami egyrészt a múltba is visszarepít, másrészt egy olyan jövőbe, amit nagyon nehezen tudunk elképzelni.”

Metzing Eszter és Olivera Parlić Karajanković közös tárlata érzékeny női témákat dolgoz fel különleges anyaghasználattal és térinstallációkkal: *„Nagyon szeretem a különböző anyagminőségeket összetársítani. Mindent varrva készítek, kézi varrással, tehát nem használok varrógépet, ragasztót. Az üvegelemeket is én hozom létre egy üvegműhelyben. Szeretem ezeket a különböző anyagminőségeket egymásba ágyazni. ”*

Az Újvidéken zajló fesztivál célkitűzése, hogy a régió kulturális életének meghatározó szereplőjévé váljon, teret biztosítva a találkozásoknak, a különböző művészeti elképzelések megvitatásának, valamint a tapasztalatok és a művészeti, illetve kurátori gyakorlatok cseréjének.